

[Prima Pagină](#) > ... > [Bani/Creanțe Pecuniare](#) > [Insolvență/faliment](#) > [Sweden](#)

Insolvență/faliment

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

INTRODUCERE

În Suedia, procedurile de faliment, de reorganizare a activității și de restructurare a datoriilor intră sub incidența Regulamentului privind procedurile de insolvență. Anumite aspecte cuprinse în normele suedeze care reglementează aceste proceduri în conformitate cu dispozițiile articolului 86 alineatul (1) din Regulamentul privind procedurile de insolvență (reformare) sunt descrise succint în continuare. Această descriere nu este exhaustivă.

FALIMENT

Aspecte de ordin general

Falimentul (*konkurs*) reprezintă o formă de executare silită generală a creanțelor, prin care toți creditorii unui debitor mobilizează activele totale ale debitorului, în mod colectiv și cu titlu obligatoriu, pentru a-și stinge creanțele deținute asupra debitorului. În timpul procedurii de faliment, aceste active formează masa bunurilor care face obiectul falimentului (*konkursbo*), care este administrată în beneficiul creditorilor. Patrimoniul debitorului este gestionat de unul sau mai mulți administratori judiciari (*konkursförvaltare*). Singura atribuție a administratorului judiciar este de a gestiona masa bunurilor care face obiectul falimentului/patrimoniul debitorului. Competența pentru examinarea cererii de deschidere a procedurii de faliment și pentru pronunțarea hotărârii de declarare a falimentului aparține instanței districtuale (*tingsrätt*), în fața căreia se administrează falimentul în sine în cadrul procedurii de faliment. În cursul procedurii de faliment, instanța se pronunță asupra mai multor aspecte, și anume: stabilește, de exemplu, modul de repartizare a patrimoniului debitorului sau dacă datoriile trebuie dovedite. De asemenea, instanța districtuală organizează anumite reuniuni, cum ar fi reuniunea de depunere a declarației sub jurământ, la care debitorul depune sub jurământ declarația de inventariere a patrimoniului său. Activitățile administratorului sunt monitorizate de autoritatea competentă în materie de executare silită (*Kronofogdemyndigheten*).

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

Aspecte de ordin general

Printr-o decizie a instanței, un comerciant care se confruntă cu dificultăți de ordin financiar poate demara o procedură specială de reorganizare a activității sale comerciale (reorganizarea activității). Pe parcursul procedurii de reorganizare a activității (*företagsrekonstruktion*), administratorul responsabil cu reorganizarea activității numit de instanță analizează dacă debitorul își poate desfășura în continuare activitatea - integral sau parțial și, în caz afirmativ, modul în care se poate realiza acest lucru și dacă, în circumstanțele date, debitorul poate încheia o tranzacție financiară cu creditorii săi. Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, administratorul responsabil cu reorganizarea activității trebuie să acționeze astfel să garanteze că nu sunt nesocotite interesele creditorilor. Decizia de reorganizare a activității nu este de natură a limita în mod formal controlul exercitat de debitor asupra bunurilor sale. Cu toate acestea, există anumite aspecte pentru care trebuie obținut acordul administratorului responsabil cu reorganizarea activității.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR ȘI RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTRINDERILOR

Aspecte de ordin general

Prin restructurarea datoriilor (*skuldsanering*), debitorul este exonerat, integral sau parțial, de răspunderea de a-și achita datoriile care intră sub incidența procedurii de restructurare. Există două forme de restructurare a datoriilor: restructurarea datoriilor în temeiul Legii privind restructurarea datoriilor (*skuldsaneringslagen*) și restructurarea datoriilor comerciale (*F-skuldsanering*) în temeiul Legii privind restructurarea datoriilor întreprinderilor (*lagen om skuldsanering för företagare*). Explicații cu privire la ambele forme se regăsesc mai jos.

1 Împotriva cui se poate declanșa o procedură de insolvență?

FALIMENT

Procedura de faliment poate fi deschisă atât pentru persoane juridice, cât și pentru persoane fizice (inclusiv pentru persoane fizice care nu desfășoară o activitate comercială).

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

Procedura de reorganizare a activității poate fi inițiată atât pentru persoane juridice, cât și pentru persoane fizice, cu condiția ca persoana în cauză să aibă calitatea de comerciant. Legea nu se aplică anumitor persoane juridice, cum ar fi băncile, firmele care acționează pe piața creditelor, societățile de asigurare și societățile care tranzacționează titluri de valoare.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

Restructurarea datoriilor poate fi permisă în cazul persoanelor fizice ale căror interese principale se află în Suedia (inclusiv în cazul persoanelor fizice care desfășoară o activitate comercială independentă).

Cererile de restructurare a datoriilor sunt examinate în primă instanță de autoritatea competentă în materie de executare silită.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTRINDERILOR

Restructurarea datoriilor comerciale poate fi permisă în cazul unei persoane fizice ale cărei interese principale se află în Suedia și care este:

1. comerciant care a desfășurat o activitate comercială, în cazul în care datoria sa decurge, în cea mai mare parte, din activitatea respectivă;
2. comerciant care desfășoară o activitate comercială, în cazul în care datoriile care decurg din activitatea respectivă pot fi achitate în mod corespunzător sau incapacitatea de a achita aceste datorii este doar temporară sau
3. un membru al familiei unui întreprinzător, în cazul în care datoria respectivului membru al familiei decurge, în cea mai mare parte, din activitate comercială desfășurată de întreprinzător.

„Membru al familiei” (*närstående*) înseamnă soț/soție, concubin, părinte, frate/soră sau copil sau copiii soțului/soției sau ai concubinului.

Cererile de restructurare a datoriilor comerciale sunt examinate în primă instanță de autoritatea competentă în materie de executare silită.

2 Care sunt condițiile de deschidere a unei proceduri de insolvență?

FALIMENT

Pentru deschiderea procedurii de faliment, debitorul trebuie să se afle în stare de neîndeplinire a obligațiilor de plată. „Neîndeplinire a obligațiilor de plată” (*obestånd, insolvens*) înseamnă că debitorul se află în incapacitatea de a-și achita datoriile în mod corespunzător și că incapacitatea de plată nu este doar temporară. Se acceptă o declarație formulată de debitor în sensul că acesta este în stare de insolvență, cu excepția cazului în care există

un motiv special pentru respingerea acesteia. Există, de asemenea, anumite prezumții referitoare la dovada neîndeplinirii obligațiilor de plată. De exemplu, în lipsa unei dovezi contrare, se consideră că debitorul este în stare de insolvență atunci când în urma acțiunii de executare silită în temeiul capitolului 4 din Codul de executare silită (*utsökningsbalken*), efectuată cu șase luni înainte de cererea de deschidere a procedurii de faliment, s-a constatat că activul debitorului nu este suficient pentru a achita integral creanța care face obiectul punerii sub sechestru. Același lucru este valabil în cazul în care debitorul a declarat că a suspendat plățile.

Cererea de deschidere a procedurii de faliment poate fi formulată de debitor sau de un creditor.

În cazul în care există motive care fac probabilă aprobarea cererii de deschidere a procedurii de faliment și, totodată, există motive pentru a se crede că debitorul ar putea extrage anumite bunuri din patrimoniu, instanța poate dispune punerea sub sechestru (*kvarstad*) a bunurilor debitorului, până la examinarea cererii. Instanța are, de asemenea, competența de a impune o interdicție de deplasare.

Instanța districtuală trebuie să publice imediat decizia de declarare a falimentului. Decizia produce efecte imediat, în sensul că debitorul nu mai poate dispune de bunurile sale de la data notificării sau comunicării deciziei, însă există o anumită protecție referitoare la așteptările legitime ale terților. A se vedea, de asemenea, informațiile prezentate la rubrica „Care sunt competențele debitorului, respectiv ale practicianului în insolvență?”

Decizia instanței districtuale de declarare a falimentului sau de respingere a unei cereri de deschidere a procedurii de faliment poate face obiectul introducerii unei căi de atac în fața unei instanțe superioare.

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

Cererea de reorganizare a activității poate fi formulată de debitor sau de un creditor. Decizia de încuviințare a reorganizării activității poate fi pronunțată numai dacă se poate presupune că debitorul nu își poate plăti datoriile exigibile sau se va afla în scurt timp în imposibilitatea de a le plăti ori că debitorul se confruntă cu dificultăți de ordin financiar de altă natură care implică riscul de insolvență. Deciziile în materie de reorganizare a activității nu pot fi pronunțate decât dacă există motive întemeiate pentru a se presupune că prin reorganizarea activității se poate asigura viabilitatea activității. Cererea formulată de un creditor nu poate fi aprobată decât dacă a fost acceptată de debitor.

În cazul în care cererea formulată de debitor este considerată admisibilă, instanța trebuie să o examineze imediat. În cazul în care cererea formulată de un creditor este considerată admisibilă, instanța trebuie să stabilească un termen pentru ședința de examinare a cererii. Ședința trebuie să aibă loc în termen de două săptămâni de la data la care instanța a fost sesizată cu respectiva cerere. În cazul în care există motive întemeiate în acest sens, ședința poate avea loc la o dată ulterioară, dar, în orice caz, în termen de cel mult șase săptămâni.

În cazul în care cererea este aprobată, instanța trebuie să numească, simultan, un administrator responsabil cu reorganizarea activității. În cazul în care există motive întemeiate în acest sens, pot fi numiți mai mulți administratori responsabili cu reorganizarea activității. În termen de o săptămână de la pronunțarea deciziei de reorganizare, administratorul responsabil cu reorganizarea activității trebuie să înștiințeze toți creditorii cunoscuți cu privire la decizie, prin intermediul unei notificări. Decizia de reorganizare a activității se aplică imediat, cu excepția cazului în care instanța stabilește altfel.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

Cererea de restructurare a datoriilor poate fi formulată de către debitor. Dacă cererea nu este respinsă pe motiv că este inadmisibilă sau nefondată, decizia de inițiere a restructurării datoriilor trebuie să fie luată cât mai curând posibil. O cerere poate fi respinsă ca nefondată, de exemplu, dacă din cerere sau dintr-un alt raport disponibil reiese că nu sunt întrunite condițiile pentru restructurarea datoriilor.

Restructurarea datoriilor poate fi permisă în cazul în care:

1. debitorul este persoană fizică ale cărei interese principale se află în Suedia;
2. debitorul se află în stare de insolvență și, în baza gradului său de îndatorare, ținând seama de toate circumstanțele, nu se poate presupune că acesta va dispune de mijloacele necesare pentru a-și plăti

datoriile într-o perioadă previzibilă și

3. este rezonabil să se procedeze astfel având în vedere situația personală și financiară a debitorului.

Se aplică următoarele restricții:

1. în cazul în care debitorul face obiectul unei ordonanțe de interdicere a desfășurării unei activități comerciale (*näringsförbud*), restructurarea datoriilor nu este permisă;
2. în cazul în care debitorul este comerciant, restructurarea datoriilor poate fi permisă numai în cazul în care situația financiară a întreprinderii poate fi examinată cu ușurință; și
3. în cazul în care debitorul a beneficiat anterior de o restructurare a datoriilor, se poate permite o nouă restructurare a datoriilor numai dacă există motive întemeiate pentru a proceda astfel.

În cazul în care se ia decizia de inițiere a procedurii de restructurare a datoriilor comerciale, o notificare în acest sens trebuie publicată fără întârziere în Jurnalul Oficial, *Post- och Inrikes Tidningar*. Notificarea trebuie transmisă și creditorilor cunoscuți, în termen de o săptămână de la data publicării. Prin aceste notificări, creditorilor li se solicită, printre altele, să își declare creanțele față de debitor, de obicei în scris, în termen de o lună de la data publicării, să prezinte detalii cu privire la creanțele respective și orice alte informații relevante pentru examinarea cauzei, precum și detalii privind contul în care trebuie să fie efectuate plățile în cursul procedurii de restructurare a datoriilor.

Împotriva deciziei de inițiere a procedurii de restructurare a datoriilor comerciale poate fi introdusă o cale de atac în termen de trei săptămâni de la data deciziei.

După pronunțarea deciziei de inițiere a procedurii nu este posibilă punerea sub sechestru a bunurilor în vederea executării silite a creanțelor născute anterior acestei decizii, decât după ce chestiunea legată de restructurarea datoriilor a fost soluționată printr-o decizie definitivă. Cu toate acestea, cele menționate anterior nu se aplică în cazul creanțelor care nu fac obiectul restructurării și nici în situația în care, în urma introducerii unei căi de atac, instanța decide, la cererea unui creditor, că punerea sub sechestru ar trebui să fie permisă.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTRPREINDERILOR

Cererea de restructurare a datoriilor comerciale poate fi formulată de către debitor. Dacă cererea nu este respinsă pe motiv că este inadmisibilă sau nefondată, decizia de inițiere a restructurării datoriilor comerciale trebuie să fie luată cât mai curând posibil. O cerere poate fi respinsă ca nefondată, de exemplu, dacă din cerere sau dintr-un alt raport disponibil reiese că nu sunt întrunite condițiile pentru restructurarea datoriilor comerciale.

Restructurarea datoriilor comerciale poate fi permisă în cazul în care:

1. interesele principale ale debitorului se află în Suedia;
2. debitorul se află în stare de insolvență și, în baza gradului său de îndatorare, ținând seama de toate circumstanțele, nu se poate presupune că acesta va dispune de mijloacele necesare pentru a-și plăti datoriile într-o perioadă previzibilă și
3. este rezonabil să se procedeze astfel având în vedere situația personală și financiară a debitorului.

Se aplică următoarele restricții:

1. în cazul în care debitorul face obiectul unei ordonanțe de interdicere a desfășurării unei activități comerciale, nu este permisă restructurarea datoriilor;
2. în cazul în care debitorul este comerciant și își desfășoară sau și-a desfășurat activitatea în mod iresponsabil, nu este permisă restructurarea datoriilor comerciale;
3. în cazul în care debitorul are o capacitate de plată trimestrială mai mică de o șeptime din cuantumul prețului de bază (*prisbasbeloppet*) stabilit în temeiul capitolului 2 secțiunile 6 și 7 din Codul asigurărilor sociale (*socialförsäkringsbalken*) (aproximativ 8 200 SEK în 2024), nu este permisă restructurarea datoriilor comerciale;
4. în cazul în care debitorul a beneficiat anterior de o restructurare a datoriilor, este permisă restructurarea datoriilor comerciale numai dacă există motive întemeiate pentru a proceda astfel.

În cazul în care se ia decizia de inițiere a procedurii de restructurare a datoriilor comerciale, o notificare în acest sens trebuie publicată fără întârziere în Jurnalul Oficial, *Post- och Inrikes Tidningar*. Notificarea trebuie transmisă

și creditorilor cunoscuți, în termen de o săptămână de la data publicării. Prin aceste notificări, creditorilor li se solicită, printre altele, să își declare creanțele față de debitor, de obicei în scris, în termen de o lună de la data publicării, să prezinte detalii cu privire la creanțele respective și orice alte informații relevante pentru examinarea cauzei, precum și detalii privind contul în care trebuie să fie efectuate plățile în cursul procedurii de restructurare a datoriilor comerciale.

Împotriva deciziei de inițiere a procedurii de restructurare a datoriilor comerciale poate fi introdusă o cale de atac în termen de trei săptămâni de la data deciziei.

După pronunțarea deciziei de inițiere a procedurii nu este posibilă punerea sub sechestru a bunurilor pentru creanțele născute anterior acestei decizii, decât după ce chestiunea legată de restructurarea datoriilor comerciale a fost soluționată printr-o decizie definitivă. Cu toate acestea, cele menționate anterior nu se aplică în cazul creanțelor care nu fac obiectul restructurării și nici în situația în care, în urma introducerii unei căi de atac, instanța decide, la cererea unui creditor, că punerea sub sechestru ar trebui să fie permisă.

3 Care sunt activele ce fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței? Care este regimul activelor dobândite de debitor după deschiderea procedurii de insolvență?

FALIMENT

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în normele speciale de exceptare pentru actele juridice efectuate de debitor sau de orice altă parte imediat după pronunțarea deciziei de deschidere a procedurii falimentului, masa bunurilor care face obiectul falimentului include toate bunurile care aparțineau debitorului la data publicării deciziei de deschidere a procedurii falimentului sau care îi revin debitorului în cursul procedurii de faliment și care pot fi utilizate pentru executarea creanțelor. Sunt incluse, de asemenea, orice bunuri care pot fi adăugate la masa bunurilor care face obiectul falimentului prin recuperarea creanțelor. În cazul persoanelor fizice există norme speciale care se aplică salariilor și altor bunuri de care debitorul are nevoie cu titlu de mijloace de întreținere. Debitorul poate păstra o parte dintre aceste bunuri.

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

Procedura vizează toate activele debitorului. În termen de o săptămână de la pronunțarea deciziei de reorganizare, administratorul responsabil cu reorganizarea activității trebuie să înștiințeze toți creditorii cunoscuți cu privire la decizie, prin intermediul unei notificări. Notificarea trebuie să fie însoțită, printre altele, de un inventar preliminar al activelor și pasivelor debitorului. Procedura nu conduce la lichidarea debitorului și, în principiu, debitorul dispune în continuare de bunurile sale. Aceasta înseamnă că activele pot suferi modificări pe parcursul procedurii. Astfel cum se explică mai jos, acordul administratorului responsabil cu reorganizarea activității este obligatoriu în cazul în care, de exemplu, debitorul intenționează să îndeplinească obligații care au survenit înainte de decizia de reorganizare a activității.

În anumite situații, creanțele care se nasc dintr-un contract pe care debitorul l-a încheiat în cursul procedurii de reorganizare a activității cu acordul administratorului responsabil cu reorganizarea activității beneficiază de drept de preferință (privilegiu) generală (*allmän förmånsrätt*).

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

Prin decizia de aprobare a restructurării datoriilor trebuie să se stabilească un plan de efectuare a plăților. Planul de efectuare a plăților se întinde pe cinci ani, cu excepția cazului în care există motive serioase și temeinice de stabilire a unei durate mai scurte. Planul de efectuare a plăților începe să curgă de la data deciziei de aprobare a restructurării. Însă debitorul începe să efectueze plățile de la data deciziei de inițiere a procedurii, iar perioada pentru care s-a aplicat decizia de inițiere a procedurii trebuie, de regulă, să se scadă din durata planului de efectuare a plăților.

Suma pe care trebuie să o plătească debitorul se stabilește astfel încât restructurarea datoriilor să se aplice tuturor activelor și veniturilor debitorului rămase după deducerea rezervei utilizate cu titlu de mijloace de trai pentru debitor și familia debitorului. De asemenea, se poate constitui o rezervă pentru plata unei creanțe care nu face obiectul restructurării datoriilor.

În cazul în care situația financiară a debitorului se îmbunătățește considerabil ulterior deciziei de restructurare a datoriilor, iar acest lucru se datorează unor circumstanțe neprevăzute, creditorii și debitorul pot solicita reexaminarea deciziei.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTREPRINDERILOR

În dosarul de restructurare a datoriilor comerciale trebuie să se regăsească un plan de efectuare a plăților. Planul de efectuare a plăților se întinde pe trei ani și începe să curgă de la data deciziei de aprobare a restructurării. Însă debitorul începe să efectueze plățile de la data deciziei de inițiere a procedurii, iar perioada pentru care s-a aplicat decizia de inițiere a procedurii trebuie, de regulă, să se scadă din durata planului de efectuare a plăților.

Suma pe care trebuie să o plătească debitorul se stabilește astfel încât restructurarea datoriilor comerciale să se aplice tuturor activelor și veniturilor debitorului rămase după deducerea rezervei utilizate cu titlu de mijloace de trai pentru debitor și familia debitorului. De asemenea, se poate constitui o rezervă pentru plata unei creanțe care nu face obiectul restructurării datoriilor comerciale.

În cazul în care situația financiară a debitorului se îmbunătățește considerabil ulterior deciziei de restructurare a datoriilor comerciale, creditorii și debitorul pot solicita reexaminarea deciziei.

4 Care sunt competențele debitorului, respectiv ale practicianului în insolvență?

FALIMENT

Odată anunțată decizia de deschidere a procedurii falimentului, debitorul nu mai poate dispune de niciun bun din masa bunurilor care face obiectul falimentului. Debitorul nu își poate asuma obligații care ar putea fi invocate în timpul procedurii de faliment. Există unele excepții. În cursul procedurii de faliment, masa bunurilor care face obiectul falimentului este reprezentată de administrator. Administratorul este numit de instanța districtuală și trebuie să dispună de cunoștințele și experiența de specialitate necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile și să corespundă, din toate punctele de vedere, pentru îndeplinirea atribuțiilor conferite. Membrii personalului instanței nu pot fi numiți în funcția de administrator. De asemenea, în funcția de administrator nu pot fi numite persoane cu privire la care există un conflict de interese.

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

Administratorul responsabil cu reorganizarea activității trebuie să dispună de cunoștințele și experiența de specialitate necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile și corespundă, din toate punctele de vedere, pentru îndeplinirea atribuțiilor conferite. Administratorul responsabil cu reorganizarea activității trebuie să fie o persoană în care creditorii au încredere. Administratorul responsabil cu reorganizarea activității poate recurge la asistență de specialitate.

Administratorul responsabil cu reorganizarea activității trebuie să analizeze dacă debitorul își poate desfășura în continuare activitatea - integral sau parțial și, în caz afirmativ, modul în care se poate realiza acest lucru. De asemenea, administratorul responsabil cu reorganizarea activității trebuie să ajute debitorul să întocmească un plan de reorganizare care să includă măsurile necesare pentru a remedia dificultățile de ordin financiar cu care se confruntă debitorul și pentru a asigura continuarea, totală sau parțială, a activității desfășurate de debitor. Planul de reorganizare trebuie să fie acceptat de creditorii și de cei care dețin participații în întreprinderea debitorului.

Debitorul are obligația de a furniza administratorului responsabil cu reorganizarea activității toate informațiile cu privire la situația sa financiară care sunt relevante pentru restructurarea activității. Debitorul trebuie să urmeze instrucțiunile administratorului responsabil cu reorganizarea activității cu privire la modul în care trebuie desfășurată activitatea. Debitorul dispune în continuare de bunurile sale. Există unele acte juridice pe care debitorul nu le poate efectua fără acordul administratorului responsabil cu reorganizarea activității. Printre acestea se numără achitarea datoriilor care au luat naștere înainte de data deciziei, asumarea de noi obligații și transferul sau grevarea cu sarcini a unor bunuri de importanță semnificativă pentru activitatea debitorului. În cazul în care debitorul nu își respectă aceste obligații, administratorul responsabil cu reorganizarea activității

poate solicita anularea actului juridic.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

Nu se numește niciun administrator. În timpul procedurii de restructurare a datoriilor debitorul dispune în continuare de bunurile sale.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTREPRINDERILOR

Nu se numește niciun administrator. În timpul procedurii de restructurare a datoriilor comerciale debitorul dispune în continuare de bunurile sale.

5 În ce condiții se poate invoca o compensare?

FALIMENT

Un creditor care deține o creanță față de debitor, iar această creanță poate fi invocată în timpul procedurii de faliment, poate compensa creanța respectivă cu o creanță pe care debitorul o deținea față de creditor la data anunțării deciziei de deschidere a procedurii falimentului. Acest lucru nu este valabil în cazul în care compensarea a fost exclusă din cauza naturii creanței în cauză. În cazul creanțelor condiționate se aplică norme speciale. Există, de asemenea, o serie de derogări care se referă, printre altele, la creanțele dobândite recent (care corespund, în mare măsură, dispozițiilor referitoare la recuperarea în masa credală).

În ceea ce privește piețele financiare, există dispoziții speciale conform cărora acordurile de compensare și înțelegerile similare referitoare, printre altele, la instrumente financiare, se vor aplica în raport cu masa bunurilor care face obiectul falimentului și cu creditorii.

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

Orice persoană care deține o creanță asupra debitorului la data deciziei de reorganizare a activității, chiar dacă respectiva creanță nu a devenit exigibilă, poate compensa creanța în cauză cu o creanță pe care debitorul o avea asupra creditorului la data respectivă. Acest lucru nu este valabil în cazul în care compensarea este exclusă din cauza naturii creanței în cauză sau în alt mod în baza dispozițiilor Legii privind reorganizarea activității întreprinderilor. Există, de asemenea, o serie de derogări care se referă, printre altele, la creanțele dobândite recent (care corespund dispozițiilor referitoare la recuperarea sumelor plătite).

În ceea ce privește piețele financiare, există dispoziții speciale conform cărora acordurile de compensare și înțelegerile similare referitoare, printre altele, la instrumente financiare, se vor aplica debitorului și acelor creditori ale căror creanțe sunt incluse într-un plan de reorganizare a activității acceptat.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

Nu există norme speciale privind compensarea.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTREPRINDERILOR

Nu există norme speciale privind compensarea.

6 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra contractelor în curs la care debitorul este parte?

FALIMENT

Legea privind falimentul nu conține norme generale care să stabilească dacă masa bunurilor care face obiectul falimentului este legată de contractele încheiate de debitor. În principiu, patrimoniul debitorului, în calitate de persoană juridică de sine stătătoare, nu este răspunzător pentru obligații care pot decurge dintr-un astfel de contract. Patrimoniul debitorului poate alege să deruleze contracte încheiate de debitor în cazul în care acest

lucru ar conduce la lichidarea patrimoniului. De obicei, acest lucru este condiționat de acordul celeilalte părți contractuale.

Există dispoziții speciale în alte acte legislative, cum ar fi Legea privind vânzările (*köplagen*) și Legea privind tranzacționarea instrumentelor financiare (*lagen om handel med finansiella instrument*). În conformitate cu dispozițiile Legii privind vânzările, masa bunurilor care face obiectul falimentului poate alege să deruleze un contract dacă una dintre părți a intrat în faliment. Contrapartea poate solicita masei credale să o înștiințeze în timp util dacă dorește să deruleze contractul.

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

Odată formulată cererea de reorganizare a activității, o contraparte la un contract încheiat cu debitorul nu poate rezilia contractul ca urmare a unei întârzieri la plată sau a unei alte întârzieri în executare, dacă întârzierea a survenit sau este probabil să survină înainte de decizia privind reorganizarea activității. Debitorul poate, cu acordul administratorului responsabil cu reorganizarea activității, să solicite executarea contractului. La solicitarea contrapărții, debitorul trebuie să o înștiințeze, în timp util, cu privire la executarea sau nu a contractului. În cazul în care contractul trebuie executat, modul de executare face obiectul unor norme speciale. În anumite situații, contrapartea poate obține o garanție cu privire la îndeplinirea obligațiilor debitorului. Totodată, contrapartea poate avea dreptul de a rezilia contractul în cazul în care debitorul nu își îndeplinește obligațiile contractuale. Există dispoziții speciale în Legea privind vânzările, precum și dispoziții care vizează, printre altele, contractele de muncă și instrumentele financiare.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

Nu există norme speciale privind efectul restructurării datoriilor asupra unui contract în derulare.

A se vedea, de asemenea, rubrica „Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență?”

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTREPRINDERILOR

Nu există norme speciale privind efectul restructurării datoriilor comerciale asupra unui contract în derulare.

A se vedea, de asemenea, rubrica „Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență?”

7 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra acțiunilor intentate de creditorii individuali (cu excepția proceselor aflate pe rol)?

FALIMENT

Odată pronunțată decizia privind falimentul, bunurile care constituie patrimoniul debitorului nu pot, de regulă, să facă obiectul punerii sub sechestru pentru a satisface creanțe deținute împotriva debitorului. Acest lucru se aplică automat odată ce este deschisă procedura falimentului. Există o serie de excepții care se aplică în cazul creanțelor pentru care există un anumit nivel al dreptului de preferință. Orice punere sub sechestru (*utmätning*) efectuată contrar acestei interdicții este nulă și neavenită. Bunurile pot fi puse sub sechestru, independent de procedura de faliment, dacă există un drept de gaj (*panträtt*) asupra bunului în cauză pentru satisfacerea creanței.

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

În timpul procedurii de reorganizare a activității, împotriva debitorului nu poate fi instituită nici punerea sub sechestru, nici vreo altă metodă de executare silită prevăzută în Codul de executare silită. De asemenea, creditorii nu pot valorifica activele debitorului, de exemplu, prin vânzarea de bunuri gajate. Există excepții, de exemplu atunci când creditorul are drept de gaj sau drept de retenție (*retentionsrätt*) pentru satisfacerea creanței. Nu se poate acorda asistență în temeiul Legii privind contractele de vânzare cu plata în rate între comercianți (*lagen om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl.*) (1978:599). În cursul procedurii de reorganizare a activității nu pot fi luate decizii de punere sub sechestru (*kvarstad*) sau de constituire a unui drept de retenție (*betalningsåkring*).

În cursul procedurii de reorganizare a activității, cererea creditorului de declarare a falimentului debitorului trebuie suspendată în cazul în care debitorul solicită acest lucru și nu există motive întemeiate de a presupune compromiterea gravă a drepturilor creditorului.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

După pronunțarea deciziei de inițiere a procedurii nu este posibilă punerea sub sechestru a bunurilor în vederea executării silită a creanțelor născute anterior respectivei decizii, decât după ce chestiunea legată de restructurarea datoriilor a fost soluționată printr-o decizie definitivă. Cu toate acestea, cele menționate anterior nu se aplică în cazul creanțelor care nu fac obiectul restructurării și nici în situația în care, în urma introducerii unei căi de atac, instanța decide, la cererea unui creditor, că punerea sub sechestru ar trebui să fie permisă.

Dacă a fost declarat falimentul debitorului, cererea de restructurare a datoriilor devine caducă.

În cazul în care cererea de organizare a unei ședințe pentru prezentarea planului ca parte a procedurii de reorganizare a activității este considerată admisibilă după ce debitorul a solicitat restructurarea datoriilor, dosarul de restructurare a datoriilor trebuie suspendat. În cazul în care se adoptă o decizie de reorganizare a activității, cererea de restructurare a datoriilor devine caducă.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTREPRINDERILOR

După pronunțarea deciziei de inițiere a procedurii nu este posibilă punerea sub sechestru a bunurilor pentru creanțele născute anterior acestei decizii, decât după ce chestiunea legată de restructurarea datoriilor comerciale a fost soluționată printr-o decizie definitivă. Cu toate acestea, cele menționate anterior nu se aplică în cazul creanțelor care nu fac obiectul restructurării și nici în situația în care, în urma introducerii unei căi de atac, instanța decide, la cererea unui creditor, că punerea sub sechestru ar trebui să fie permisă.

Dacă a fost declarat falimentul debitorului, cererea de restructurare a datoriilor comerciale devine caducă.

În cazul în care cererea de organizarea a unei ședințe pentru prezentarea planului ca parte a procedurii de reorganizare a activității este considerată admisibilă după ce debitorul a solicitat restructurarea datoriilor comerciale, dosarul de restructurare a datoriilor comerciale trebuie suspendat. În cazul în care este acceptat planul de reorganizare a activității, cererea de restructurare a datoriilor comerciale devine caducă.

8 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra continuării proceselor în curs de soluționare în momentul deschiderii procedurii de insolvență?

FALIMENT

În cazul în care a fost instituit un sechestru înainte de anunțarea deciziei de deschidere a procedurii falimentului, executarea silită, ca regulă generală, poate continua independent de procedura de faliment. Există unele excepții.

În cazul în care între debitor și o altă parte este în derulare un proces având ca obiect bunurile care constituie masa bunurilor care face obiectul falimentului, patrimoniul debitorului se poate substitui acțiunii debitorului. Dacă patrimoniul debitorului nu se substituie acțiunii debitorului, se consideră că bunurile nu fac parte din masa bunurilor care face obiectul falimentului. În cazul în care se introduce o acțiune împotriva debitorului având ca obiect o creanță care poate fi invocată în cadrul procedurii de faliment, patrimoniul debitorului se poate constitui parte în proces, alături de debitor. Există dispoziții suplimentare cu privire la această procedură.

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

Executarea creanțelor este, în principiu, interzisă în cursul procedurii de reorganizare a activității, însă acest lucru nu constituie un impediment pentru continuarea și chiar soluționarea unui proces pendinte între debitor și o altă parte.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

A se vedea rubrica „Ce efecte are o procedură de insolvență asupra acțiunilor intentate de creditorii individuali?”

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTREPRINDERILOR

A se vedea rubrica „Ce efecte are o procedură de insolvență asupra acțiunilor intentate de creditorii individuali?”

9 Care sunt principalele caracteristici ale participării creditorilor la procedura de insolvență?

FALIMENT

Creditorilor nu le revine niciun rol oficial în procedura de faliment. Cu toate acestea, pentru chestiuni mai importante și dacă nu există dispoziții contrare, administratorul trebuie să se consulte cu creditorii care sunt afectați în mod deosebit. Creditorii au, de asemenea, dreptul de a primi informații de la administrator și de a participa, de exemplu, la reuniunea de depunere a declarației sub jurământ. Un creditor poate solicita numirea unui supraveghetor (*granskningsman*) care să monitorizeze administrarea masei credale în numele creditorului.

A se vedea, de asemenea, rubrica „Care sunt normele care reglementează prezentarea, verificarea și admiterea creanțelor?”

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

În cazul în care o instanță se pronunță în favoarea unei reorganizări a activității, aceasta trebuie să stabilească o dată pentru adunarea creditorilor, care are loc în fața instanței. Adunarea trebuie să fie aibă loc în termen de trei săptămâni de la data deciziei de reorganizare a activității sau într-un termen mai lung, dacă este necesar.

La adunarea creditorilor, creditorii trebuie să aibă posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la oportunitatea continuării procedurii de reorganizare a activității. În cazul în care un creditor solicită acest lucru, instanța trebuie, în cadrul adunării, să numească un comitet al creditorilor din rândul acestora din urmă. Comitetul este format din cel mult trei membri. În anumite cazuri și angajații vor avea dreptul să numească un reprezentant ca membru suplimentar în cadrul comitetului. Instanța poate, de asemenea, să numească membri suplimentari, dacă există motive întemeiate în acest sens. Administratorul responsabil cu reorganizarea activității, dacă nu există dispoziții contrare, trebuie să se consulte cu comitetul creditorilor.

În cazul în care are loc o ședință pentru prezentarea planului, creditorii ale căror creanțe au survenit înainte de decizia de reorganizare a activității trebuie să participe la ședință, atunci când creanțele acestora sunt afectate în mod direct de planul de reorganizare a activității. Acest lucru se poate întâmpla, de exemplu, atunci când este formulată o propunere de reducere a creanțelor. Apoi, creditorii trebuie să voteze cu privire la adoptarea planului de reorganizare a activității, în cadrul unei ședințe de prezentare a planului în fața instanței.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

Creditorii trebuie să își prezinte creanțele. A se vedea rubrica „Care sunt normele care reglementează prezentarea, verificarea și admiterea creanțelor?”

Creditorii pot solicita anularea sau modificarea deciziei de restructurare a datoriilor.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTREPRINDERILOR

Creditorii trebuie să își prezinte creanțele. A se vedea rubrica „Care sunt normele care reglementează prezentarea, verificarea și admiterea creanțelor?”

Creditorii pot solicita anularea sau modificarea deciziei de restructurare a datoriilor.

10 În ce mod poate practicianul în insolvență să utilizeze sau să dispună de activele care fac parte din patrimoniu?

FALIMENT

În timpul procedurii de faliment, aceste active formează masa bunurilor care face obiectul falimentului, care este administrată în beneficiul creditorilor. Patrimoniul debitorului este gestionat de unul sau mai mulți administratori judiciari. Ca regulă generală, bunurile care constituie masa bunurilor care face obiectul falimentului trebuie vândute în cel mai scurt timp posibil. În cazul în care debitorul a desfășurat o activitate comercială, administratorul poate, în anumite condiții, să asigure continuitatea acestei activități în numele masei credale.

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

În cursul reorganizării activității, debitorul dispune în continuare de bunurile sale.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

Nu se numește niciun administrator.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTREPRINDERILOR

Nu se numește niciun administrator.

11 Ce creanțe se înregistrează la masa bunurilor care face obiectul insolvenței debitorului și care este regimul creanțelor apărute după deschiderea procedurii de insolvență?

FALIMENT

În Suedia, falimentele pot fi încadrate în două categorii: falimente fără procedură de prezentare a dovezii existenței datoriei și falimente cu procedură de prezentare a dovezii existenței datoriei. Dacă nu se stabilește altfel, nu există o dovadă a datoriei. Acest lucru se datorează faptului că acei creditori care nu au o creanță privilegiată nu primesc, de obicei, nimic în caz de declarare a falimentului. Instanța districtuală poate, la cererea administratorului, să decidă că datoriile trebuie să fie dovedite. Acest lucru se va realiza în cazul în care se poate presupune că pentru creanțele neprivilegiate se va obține o anumită plată ca urmare a repartizării patrimoniului în cursul procedurii de faliment. În cazul în care se decide că trebuie aplicată procedura de prezentare a dovezii datoriei, creanțele care pot fi invocate în cursul procedurii de faliment trebuie, de regulă, să fie dovedite pentru ca respectivul creditor să obțină ceva în urma repartizării. Orice drept de preferință (privilegiu) trebuie, de asemenea, să fie dovedit. Cu toate acestea, atunci când un creditor are drept de gaj sau drept de retenție, creanța nu trebuie să fie dovedită pentru ca respectivul creditor să aibă dreptul la plată în baza bunurilor în cauză.

Faptul că debitorul nu mai poate dispune de bunurile sale înseamnă că debitorul nu mai este în măsură să își asume obligații care ar putea fi invocate în cursul procedurii falimentului. În cazul în care debitorul își asuma obligații sau îi revin obligații după demararea procedurii falimentului, aceste obligații nu pot, în mod normal, să fie dovedite în cursul procedurii de faliment. Potrivit jurisprudenței constante, în anumite cazuri, debitorul poate redobândi controlul asupra unui anumit bun dacă administratorul se abține în mod expres să îl invoce.

Masa credală, reprezentată de administrator, își poate asuma drepturi și responsabilități, de exemplu, prin încheierea unui contract. Acestea dau naștere unor creanțe înscrise la masa credală în sine (*massafordringar*). În principiu, creanțele înscrise la masa credală în sine au întâietate față de creanțele ordinare prezentate în cadrul procedurii de faliment (*konkursfordringar*). Cu toate acestea, remunerația administratorului și alte datorii similare (cunoscute sub denumirea de costuri generate de faliment) trebuie plătite din patrimoniul debitorului înainte de orice alte datorii angajate din masa credală. În cazul în care costurile generate de faliment nu pot fi suportate din patrimoniul debitorului, acestea, de regulă, trebuie să fie plătite de stat. În principiu, creditorii din cadrul procedurii de faliment sunt plătiți numai după ce au fost plătite costurile generate de faliment și creanțele

înscrise la masa credală în sine.

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

Nu există norme generale pentru notificarea creanțelor în cazul reorganizării activității. Cu toate acestea, într-un dosar de reorganizare a activității, instanța poate, la cererea debitorului, să autorizeze o ședință pentru prezentarea planului de reorganizare (*planförhandling*). Poate fi necesar ca prezentarea creanțelor de către creditorii să aibă loc în contextul acestei ședințe (a se vedea mai jos). La ședința pentru prezentarea planului participă numai acei creditorii ale căror creanțe au luat naștere înainte de decizia de reorganizare a activității. Cu toate acestea, aceste ședințe nu vizează toți creditorii, ci numai creditorii afectați în mod direct de planul de reorganizare a activității. Planul de reorganizare a activității trebuie să fie însoțit de o listă a activelor și pasivelor aferente patrimoniului debitorului. În cazul în care o persoană care are o creanță care nu este inclusă în inventarul masei credale sau care a survenit între timp și dorește să participe la ședința pentru prezentarea planului, aceasta trebuie să formuleze o cerere scrisă de admitere a creanței adresată administratorului responsabil cu reorganizarea activității, cu cel puțin o săptămână înainte de ședința pentru prezentarea planului de reorganizare.

Creanțele care decurg din contracte încheiate de debitor cu acordul administratorului responsabil cu reorganizarea activității în timpul procedurii de reorganizare a activității beneficiază de drept de preferință (privilegiu) generală. Dreptul de preferință (privilegiul) generală încetează să se aplice în cazul în care planul de reorganizare a activității este acceptat sau, în cazul în care planul de reorganizare a activității nu este acceptat, acest drept încetează să se aplice la trei luni de la anularea reorganizării activității, cu excepția cazului în care în această perioadă a fost formulată o cerere de deschidere a procedurii de faliment împotriva debitorului.

Creanțele incluse într-un plan de reorganizare a activității acceptat și care constituie noi finanțări în temeiul dispozițiilor Legii privind reorganizarea activității întreprinderilor (*Lagen om företagsrekonstruktion*) au drept de preferință (privilegiu) în măsura prevăzută în plan și pentru perioada de timp precizată în plan. A se vedea mai jos procedura de stabilire a unui plan de reorganizare a activității.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

O restructurare a datoriilor vizează, în esență, toate creanțele pecuniare față de debitor, care au luat naștere înainte de data adoptării deciziei de inițiere a procedurii. Prin urmare, creditorii trebuie să prezinte toate creanțele care au luat naștere înainte de decizia de inițiere a procedurii și care sunt acoperite de procedura de restructurare a datoriilor, deoarece, în caz contrar, există riscul ca debitorul să fie exonerat de răspunderea de a achita datoriile în cauză (a se vedea rubrica „Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență?”).

Cu toate acestea, restructurarea datoriilor nu include:

- 1. creanțe de întreținere pentru membri ai familiei, cu condiția ca Agenția de asigurări sociale (Försäkringskassan) sau un organism public din străinătate să nu se fi subrogat în drepturi părții eligibile pentru obținerea pensiei de întreținere;*
- 2. creanțe cu privire la care creditorul are drept de gaj sau orice alt drept de preferință (privilegiu) în temeiul articolului 6 sau 7 din Legea privind creanțele privilegiate (förmånsrattslagen) (1970:979) sau drept de retenție, atât timp cât garanția este suficientă pentru a permite satisfacerea creanței;*
- 3. creanțe cu privire la care creditorul a obținut un drept de preferință (privilegiu) în temeiul articolului 8 din Legea privind creanțele privilegiate înainte de anunțarea deciziei de inițiere a procedurii, referitor la bunuri cu privire la care creanța urma să fie executată silit;*
- 4. creanțe care nu au devenit exigibile și care sunt condiționate de plata unei contraprestații de către creditor sau*
- 5. creanțe contestate.*

În cazul creanțelor condiționate, al căror quantum nu este stabilit sau care nu au devenit exigibile, se poate decide că acestea nu sunt incluse în procedura de restructurare a datoriilor. Dacă se poate admite că o creanță este neîntemeiată, trebuie să se decidă că aceasta nu va fi inclusă în procedura de restructurare a datoriilor.

Creanțele care au luat naștere în urma deciziei de inițiere a procedurii nu sunt incluse în restructurarea datoriilor.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTRERINDERILOR

O restructurare a datoriilor comerciale vizează, în esență, toate creanțele pecuniare față de debitor, care au luat naștere înainte de data adoptării deciziei de inițiere a procedurii. Prin urmare, creditorii trebuie să raporteze toate creanțele care au luat naștere înainte de decizia de inițiere a procedurii și care sunt acoperite de procedura de restructurare a datoriilor comerciale, deoarece, în caz contrar, există riscul ca debitorul să fie exonerat de răspunderea de a achita datoriile în cauză (a se vedea rubrica „Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență?”).

Cu toate acestea, restructurarea datoriilor comerciale nu include:

1. creanțe de întreținere pentru membri ai familiei, cu condiția ca Agenția de asigurări sociale sau un organism public din străinătate să nu se fi subrogat în drepturi părții eligibile pentru obținerea pensiei de întreținere;
2. creanțe cu privire la care creditorul are drept de preferință (privilegiu) în temeiul articolului 5 din Legea privind creanțele privilegiate (1970:979), atât timp cât garanția este suficientă pentru a permite satisfacerea creanței;
3. creanțe cu privire la care creditorul are drept de gaj sau orice alt drept de preferință (privilegiu) în temeiul articolului 6 sau 7 din Legea privind creanțele privilegiate sau drept de retenție, atât timp cât garanția este suficientă pentru a permite satisfacerea creanței;
4. creanțe cu privire la care creditorul a obținut un drept de preferință (privilegiu) în temeiul articolului 8 din Legea privind creanțele privilegiate înainte de anunțarea deciziei de inițiere a procedurii, referitor la bunuri cu privire la care creanța urma să fie executată silit;
5. creanțe care nu au devenit exigibile și care sunt condiționate de plata unei contraprestații de către creditor sau
6. creanțe contestate.

În cazul creanțelor condiționate, al căror quantum nu este stabilit sau care nu au devenit exigibile, se poate decide că acestea nu sunt incluse în procedura de restructurare a datoriilor comerciale. Dacă se poate admite că o creanță este neîntemeiată, trebuie să se decidă că aceasta nu va fi inclusă în procedura de restructurare a datoriilor comerciale.

Creanțele care au luat naștere în urma deciziei de inițiere a procedurii nu sunt incluse în restructurarea datoriilor comerciale.

12 Care sunt normele care reglementează înregistrarea, verificarea și admiterea creanțelor?

FALIMENT

În general, pot fi invocate în cursul procedurii de faliment numai acele creanțe care au luat naștere înainte de anunțarea deciziei de deschidere a procedurii falimentului. O creanță poate fi invocată în cursul falimentului chiar dacă este condiționată sau nu a devenit exigibilă.

În cazurile în care nu are loc o procedură de prezentare a dovezii existenței datoriei, nu există norme care să impună creditorului să își prezinte creanța într-un anumit mod. În cazul unui faliment fără procedură de prezentare a dovezii existenței datoriei, administratorul trebuie, din proprie inițiativă, să se asigure că orice creanță cu drept de preferință (privilegiu) este satisfăcută în mod corespunzător în cadrul repartizării patrimoniului. În principiu, nu există dispoziții care să împiedice un creditor să își invoce creanța în termeni vagi până la termenul de contestare a propunerii de repartizare a patrimoniului.

Dacă se poate presupune că activul este suficient pentru plata creditorilor neprivilegiați, trebuie să existe o procedură de prezentare a dovezii existenței datoriei (pentru procedura de prezentare a dovezii datoriei, a se vedea mai sus). În cazul în care instanța districtuală hotărăște că este necesară o procedură de prezentare a dovezii existenței datoriei, aceasta va stabili un termen cuprins între patru și zece săptămâni pentru prezentarea dovezii. Hotărârea privind solicitarea unei proceduri de prezentare a dovezii existenței datoriei este publicată. Creditorii trebuie să își prezinte creanțele în scris în termenul stabilit. În cazul în care un creditor are drept de gaj

sau de retenție asupra bunurilor, nu este necesar ca acesta să prezinte dovada existenței datoriei în cadrul acestei proceduri pentru a obține plata în baza bunurilor în cauză. În cazul în care procedura de prezentare a dovezii existenței datoriei a avut loc, orice creditor care dorește să prezinte o creanță sau să își exercite un drept de preferință (privilegiu) după expirarea termenului de prezentare a dovezilor, poate prezenta dovada în scris *ex post* (*efterbevakning*). Această prezentare trebuie să aibă loc cel mai târziu la data la care administratorul stabilește propunerea de repartizare a patrimoniului, cu alte cuvinte înainte ca propunerea să fie înaintată instanței și publicată. În cazul în care creditorul nu prezintă dovada existenței datoriei sale, acesta nu mai are posibilitatea de a obține plata în baza activelor vizate de decizia de repartizare. În principiu, creditorul poate obține ulterior plata creanței sale numai dacă devin disponibile noi fonduri (repartizare *ex post*, *efterutdelning*).

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

Așa cum s-a arătat mai sus, nu există o obligație generală conform căreia creditorii trebuie să își prezinte creanțele în cazul reorganizării activității, însă poate fi necesar ca aceștia să își prezinte creanțele în cadrul unei ședințe pentru prezentarea planului de reorganizare dacă administratorul responsabil cu reorganizarea activității nu a preluat creanța din proprie inițiativă.

În cazul în care urmează să aibă loc o ședință pentru prezentarea planului, debitorul trebuie să întocmească un plan de reorganizare cu sprijinul administratorului responsabil de reorganizarea activității. Planul poate să cuprindă o propunere de stingere a datoriilor prin care creanțele creditorilor sunt reduse sau termenele de plată sunt modificate.

Planul de reorganizare trebuie să fie însoțit de o listă a activelor și pasivelor masei credale, întocmită de administratorul responsabil cu reorganizarea activității. În listă trebuie să se precizeze, printre altele, dacă un anumit creditor are drept de preferință (privilegiu) și temeiul acestui drept. Planul de reorganizare a activității trebuie să repartizeze creditorii, acționarii și alte persoane care dețin participații în cadrul debitorului (părțile interesate) în grupe, în baza dreptului de preferință și a gradului de prioritate a creanțelor. La ședința pentru prezentarea planului de organizare vor participa numai creditorii ale căror creanțe au luat naștere înainte de decizia de reorganizare a activității și care sunt afectați în mod direct de planul de reorganizare a activității – de exemplu, ca urmare a propunerii de reducere a creanțelor acestora.

În cazul în care cererea de organizare a unei ședințe pentru prezentarea planului de organizare este considerată admisibilă, instanța trebuie să încuviințeze imediat ședința pentru prezentarea planului. În același timp, instanța trebuie să stabilească o dată pentru organizarea unei ședințe cu părțile interesate, care va avea loc în instanță (ședința pentru prezentarea planului), să citeze participanții la ședință și să publice decizia adoptată. La ședința pentru prezentarea planului, instanța trebuie să examineze modul în care au fost selectate părțile interesate și împărțirea acestora în grupuri. Apoi, instanța are posibilitatea de a modifica selectarea părților și împărțirea pe grupuri. După aceea, părțile interesate își exprimă votul cu privire la planul de restructurare.

Înainte de ședința pentru prezentarea planului, administratorul responsabil cu reorganizarea activității, debitorul și părțile interesate, cum ar fi creditorii, au posibilitatea de a formula contestație cu privire la creanțele care urmează a fi incluse în planul de reorganizare a activității. Contestațiile trebuie prezentate în scris administratorului responsabil cu reorganizarea activității cât mai curând posibil dar, în orice caz, înainte de exprimarea votului în cadrul ședinței pentru prezentarea planului.

Formularea unei contestații împotriva unei creanțe sau a unui drept nu împiedică partea interesată să participe la vot în baza creanței sau a dreptului. În cazul în care rezultatul depinde de acceptarea sau nu a contestației, în cadrul ședinței, instanța trebuie să examineze chestiunea contestată și să încerce să faciliteze ajungerea la o soluționare pe cale amiabilă. În cazul în care nu se poate ajunge la o soluționare amiabilă, instanța trebuie să examineze contestațiile.

Se consideră că planul de reorganizare a activității a fost acceptat de părțile în cauză dacă, în cadrul fiecărui grup, cel puțin două treimi dintre persoanele care și-au exprimat votul l-au aprobat, iar creanțele sau drepturile lor reprezintă cel puțin două treimi din creanțele sau drepturile cu drept de vot. În cazul în care planul de reorganizare a activității este acceptat, acesta va fi aprobat de instanță, cu excepția cazului în care există impedimente în calea aprobării. În anumite condiții speciale, instanța poate aproba planul de reorganizare a activității chiar dacă acesta nu a fost acceptat de părțile interesate.

Planul aprobat de reorganizare a activității are caracter obligatoriu pentru debitor și pentru toate părțile

interesate, precum și pentru contrapartea debitorului din cadrul unui contract având ca obiect noi finanțări.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

În cazul în care se ia decizia de inițiere a procedurii de restructurare a datoriilor, o notificare în acest sens trebuie publicată fără întârziere în Jurnalul Oficial, *Post- och Inrikes Tidningar*. Notificarea trebuie transmisă și creditorilor cunoscuți, în termen de o săptămână de la data publicării. Prin aceste notificări, creditorilor li se solicită, printre altele, să își declare creanțele față de debitor, de obicei în scris, în termen de o lună de la data publicării, să prezinte detalii cu privire la creanțele respective și orice alte informații relevante pentru examinarea cauzei, precum și detalii privind contul în care trebuie să fie efectuate plățile în cursul procedurii de restructurare a datoriilor.

După decizia de inițiere a procedurii, odată ce au fost colectate informații suficiente, se întocmește o propunere de restructurare a datoriilor. Propunerea este trimisă tuturor creditorilor cunoscuți ale căror creanțe sunt incluse în propunere, invitându-i să își prezinte observațiile într-un anumit termen. Neprezentarea observațiilor de către un creditor nu împiedică luarea unei decizii de aprobare a restructurării datoriilor.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTREPRINDERILOR

În cazul în care se ia decizia de inițiere a procedurii de restructurare a datoriilor comerciale, o notificare în acest sens trebuie publicată fără întârziere în Jurnalul Oficial, *Post- och Inrikes Tidningar*. Notificarea trebuie transmisă și creditorilor cunoscuți, în termen de o săptămână de la data publicării. Prin aceste notificări, creditorilor li se solicită, printre altele, să își declare creanțele față de debitor, de obicei în scris, în termen de o lună de la data publicării, să prezinte detalii cu privire la creanțele respective și orice alte informații relevante pentru examinarea cauzei, precum și detalii privind contul în care trebuie să fie efectuate plățile în cursul procedurii de restructurare a datoriilor.

După decizia de inițiere a procedurii, odată ce au fost colectate informații suficiente, se întocmește o propunere de restructurare a datoriilor comerciale. Propunerea este trimisă tuturor creditorilor cunoscuți ale căror creanțe sunt incluse în propunere, invitându-i să își prezinte observațiile într-un anumit termen. Neprezentarea observațiilor de către un creditor nu împiedică luarea unei decizii de aprobare a restructurării datoriilor comerciale.

13 Care sunt normele care reglementează distribuția veniturilor încasate în urma valorificării activelor? Care este ordinea de preferință a creanțelor și drepturilor creditorilor în funcție de rangul acestora?

FALIMENT

Dacă activele din patrimoniul debitorului sunt insuficiente pentru a plăti costurile generate de faliment și datoriile angajate din masa credală în sine, falimentul trebuie anulat (a se vedea mai sus informațiile privind costurile generate de faliment și datoriile angajate din masa credală). Dacă falimentul este anulat (*avskrivats*), nu există, în principiu, nicio repartizare către creditori.

Dacă falimentul nu este anulat, fondurile bănești din patrimoniul debitorului care nu sunt utilizate pentru achitarea costurilor generate de faliment și a datoriilor angajate din masa credală sunt repartizate creditorilor. Fondurile bănești trebuie, în principiu, să fie repartizate în conformitate cu dispozițiile Legii privind creanțele privilegiate.

Legea privind creanțele privilegiate reglementează drepturile reciproce ale creditorilor de a încasa plăți în caz de faliment. Pot fi furnizate următoarele informații sintetizate în legătură cu Legea privind creanțele privilegiate.

Privilegiul în materie de plată este fie specific, fie general. Privilegiul specific se referă la anumite bunuri [de exemplu, dreptul de gaj, dreptul de retenție sau ipoteca (*inteckning*) asupra unui bun imobil]. Dreptul de preferință (privilegiul) generală se referă la toate bunurile incluse în masa bunurilor care face obiectul falimentului a debitorului (cum ar fi costurile suportate de creditori pentru declararea falimentului debitorului și remunerația administratorului responsabil cu reorganizarea activității în cazul în care falimentul în cauză a fost

precedat de o procedură de reorganizare a activității). Privilegiul specific primează asupra unui drept de preferință (privilegiu) generală. Toate creanțele neprivilegiate beneficiază de aceleași drepturi. De asemenea, este posibil să se fi prevăzut într-un acord faptul că un creditor are dreptul de a fi plătit numai după ce toți ceilalți creditori și-au satisfăcut creanțele (creanță subordonată, *efterställd fordran*).

Privilegiul continuă să existe chiar și în cazul în care o creanță este transferată, face obiectul punerii sub sechestru sau ajunge în alt mod la o altă parte.

În cazul în care o creanță beneficiază de un privilegiu specific în legătură cu anumite bunuri, însă bunurile în cauză nu sunt suficiente pentru a stinge creanța, datoria rămasă este tratată ca o creanță neprivilegiată.

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

Nu se efectuează nicio repartizare ca parte a procedurii de reorganizare a activității decât dacă în planul de reorganizare a activității este prevăzută stingerea datoriilor.

Stingerea datoriilor poate, de exemplu, să aibă loc sub forma unei reduceri a datoriei sau a modificării condițiilor de plată. Planul de reorganizare a activității poate fi stabilit numai în cazul în care creditorii din același grup sunt tratați în mod egal în raport cu creanța lor. Întrucât reducerea datoriei și condițiile de plată urmează de fapt ceea ce s-a stabilit prin planul de reorganizare a activității, acestea pot varia.

În cazul în care planul de reorganizare a activității conține stingerea datoriilor, creditorul a cărui creanță nu era cunoscută la data întocmirii planului de reorganizare a activității are dreptul doar la plata corespunzătoare sumei pe care ar fi încasat-o grupul de creditori din care ar fi făcut parte creditorul dacă ar fi fost cunoscut.

Un creditor care a acceptat un plan de reorganizare a activității care include stingerea datoriilor nu își pierde drepturile în legătură cu un garant sau cu o altă persoană care răspunde pentru creanță în plus față de debitor.

Creanțele incluse într-un plan de reorganizare a activității acceptat și care constituie noi finanțări în temeiul dispozițiilor Legii privind reorganizarea activității întreprinderilor (*Lagen om företagsrekonstruktion*) au drept de preferință (privilegiu) în măsura prevăzută în plan și pentru perioada de timp precizată în plan.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

În decizia prin care permite restructurarea datoriilor, autoritatea competentă în materie de executare silită stabilește, printre altele, creanțele care sunt acoperite, planul de efectuare a plăților care se aplică debitorului și suma care urmează să fie plătită din fiecare creanță.

Toate creanțele care fac obiectul restructurării datoriilor au drepturi egale. Cu toate acestea, o creanță poate beneficia de drepturi mai puțin favorabile cu acordul creditorului în cauză sau poate fi achitată înaintea altor creanțe în cazul în care suma disponibilă pentru repartizare este mică și este rezonabil să se procedeze în acest mod, având în vedere amploarea datoriilor și alte circumstanțe.

Dispozițiile care reglementează creanțele sunt prezentate în decizia de încuviințare a restructurării datoriilor.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTRPREINDERILOR

În decizia prin care permite restructurarea datoriilor comerciale, autoritatea competentă în materie de executare silită stabilește, printre altele, creanțele care sunt acoperite, planul de efectuare a plăților care se aplică debitorului și suma care urmează să fie plătită din fiecare creanță.

Toate creanțele care fac obiectul restructurării datoriilor comerciale au drepturi egale. Cu toate acestea, o creanță poate beneficia de drepturi mai puțin favorabile cu acordul creditorului în cauză sau poate fi achitată înaintea altor creanțe în cazul în care suma disponibilă pentru repartizare este mică și este rezonabil să se procedeze în acest mod, având în vedere amploarea datoriilor și alte circumstanțe.

Dispozițiile care reglementează creanțele sunt prezentate în decizia de încuviințare a restructurării datoriilor.

14 Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență (în special prin concordat)?

FALIMENT

În cazul în care debitorul este de acord să își plătească datoriile sau a încheiat în alt mod o înțelegere cu creditorii (tranzacție de stingere voluntară), instanța districtuală trebuie să dispună închiderea procedurii de faliment. În cazul falimentelor cu procedură de dovedire a existenței datoriei, procedura de faliment poate fi închisă, de asemenea, printr-o decizie de concordat cu creditorii. În caz contrar, procedura de faliment se încheie printr-o renunțare la creanțe (dacă activele nu sunt suficiente pentru achitarea costurilor generate de faliment și a datoriilor angajate din masa credală) sau printr-o repartizare către creditori.

Falimentul nu exonerează o persoană fizică de răspunderea de a-și achita datoriile (se aplică norme diferite de restructurare a datoriilor). Prin urmare, datoriile neplătite vor rămâne după faliment (însă nu și dacă sunt stinse printr-o tranzacție voluntară sau printr-un concordat cu creditorii).

Persoana juridică se dizolvă în urma falimentului (dispozițiile care reglementează această situație se regăsesc în legislația privind dreptul înființării de societăți comerciale). Aceasta înseamnă că, în principiu, creditorii nu pot să invoce eventuale creanțe nestinse după închiderea procedurii de faliment.

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

În anumite condiții, instanța trebuie să dispună închiderea procedurii de reorganizare a activității. Acest lucru este valabil, de exemplu, atunci când se consideră că scopul reorganizării unei activități a fost îndeplinit sau că îndeplinirea acestuia nu este posibilă.

De asemenea, instanța trebuie să dispună închiderea procedurii de reorganizare a activității în termen de trei luni de la data pronunțării deciziei de demarare a procedurii reorganizării. Procedura de reorganizare a activității poate fi prelungită pentru o perioadă suplimentară de trei luni la cererea debitorului, a administratorului responsabil cu reorganizarea activității sau a unui creditor, dacă există motive temeinice în acest sens. Efectuarea unei prelungiri suplimentare presupune existența unor motive excepționale.

Procedura de reorganizare a activității nu poate dura în total mai mult de 12 luni, cu excepția cazului în care instanța a decis în prealabil să organizeze o ședință pentru prezentarea planului de reorganizare. De asemenea, reorganizarea activității trebuie să se încheie în termen de maximum cincisprezece luni de la data pronunțării deciziei de demarare a procedurii reorganizării.

Dacă reorganizarea activității se încheie, protecția debitorului împotriva măsurilor de executare silită, cum ar fi punerea sub sechestru și falimentul, nu se mai aplică. Această protecție încetează, de asemenea, la 12 luni de la pronunțarea deciziei de reorganizare a activității, chiar dacă reorganizarea este în derulare la momentul respectiv.

În cazul în care reorganizarea activității ajunge la final, planul acceptat de reorganizare a activității se va aplica în continuare. Planul rămâne obligatoriu pentru debitor și pentru părțile interesate. Instanța poate decide că un plan de reorganizare a activității acceptat trebuie anulat. Acest lucru se poate întâmpla, de exemplu, în cazul în care debitorul își încalcă în mod semnificativ obligațiile asumate în temeiul planului.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

Decizia de restructurare a datoriilor exonerează debitorul de răspunderea de a achita datoriile care fac obiectul procedurii de restructurare a datoriilor, în măsura în care acestea sunt reduse. Prin restructurarea datoriilor, debitorul este exonerat, de asemenea, de răspunderea de a achita datorii necunoscute în cazul respectiv, cu excepția cazului în care aceste datorii nu pot fi acoperite prin restructurarea datoriilor. Restructurarea datoriilor înseamnă că dreptul la dobânzi sau la penalități de întârziere pentru arierate aferente unei creanțe incluse în procesul de restructurare devine caduc pentru perioada ulterioară datei la care a fost anunțată decizia de inițiere a procedurii. Restructurarea datoriilor nu aduce atingere drepturilor creditorului în raport cu un garant sau cu orice altă persoană care răspunde pentru datoria în cauză în plus față de debitor.

Prin decizia de aprobare a restructurării datoriilor trebuie să se stabilească un plan de efectuare a plăților. Planul

de efectuare a plăților se întinde pe cinci ani, cu excepția cazului în care există motive serioase și temeinice de stabilire a unei durate mai scurte. Planul de efectuare a plăților începe să curgă de la data deciziei de aprobare a restructurării. Atunci când se stabilește data expirării planului de efectuare a plăților, perioada cu privire la care s-a aplicat decizia de inițiere a procedurii trebuie, de regulă, să se scadă din durata planului, cu excepția cazului în care, având în vedere acțiunile debitorului ulterioare deciziei de inițiere a procedurii, există motive pentru deducerea unei perioade mai scurte.

Atunci când decizia privind restructurarea datoriilor și-a produs efectele finale, protecția debitorului împotriva măsurilor de executare silită încetează.

Decizia de restructurare a datoriilor poate fi modificată sau anulată în anumite circumstanțe. La cererea unui creditor a cărui creanță face obiectul restructurării datoriilor, decizia poate fi anulată, printre alte situații, în cazul în care debitorul a furnizat informații incorecte, în cazul în care debitorul nu respectă planul de efectuare a plăților iar abaterea de la plan este semnificativă sau în cazul în care situația financiară a debitorului s-a îmbunătățit în mod semnificativ.

În cazul modificării deciziei de restructurare a datoriilor, durata planului de efectuare a plăților poate fi de maximum șapte ani.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTREPRINDERILOR

Decizia de restructurare a datoriilor comerciale exonerează debitorul de răspunderea de a achita datoriile care fac obiectul procedurii de restructurare a datoriilor, în măsura în care acestea sunt reduse. Prin restructurarea datoriilor comerciale debitorul este exonerat, de asemenea, de răspunderea de a achita datorii necunoscute, cu excepția cazului în care aceste datorii nu pot fi acoperite prin restructurarea datoriilor comerciale.

Restructurarea datoriilor comerciale înseamnă că dreptul la dobânzi sau la penalități de întârziere pentru arierate aferente unei creanțe incluse în procesul de restructurare devine caduc pentru perioada ulterioară datei la care a fost anunțată decizia de inițiere a procedurii.

Restructurarea datoriilor comerciale nu aduce atingere drepturilor creditorului în raport cu un garant sau cu orice altă persoană care răspunde pentru datoria în cauză în plus față de debitor.

Prin decizia de aprobare a restructurării datoriilor comerciale trebuie să se stabilească un plan de efectuare a plăților. Planul de efectuare a plăților se întinde pe trei ani și începe să curgă de la data la care a fost luată decizia de aprobare a restructurării.

Atunci când decizia privind restructurarea datoriilor comerciale și-a produs efectele finale, protecția debitorului împotriva măsurilor de executare silită încetează.

Decizia de restructurare a datoriilor comerciale poate fi modificată sau anulată în anumite circumstanțe. Decizia de restructurare a datoriilor poate fi modificată sau anulată în anumite circumstanțe. La cererea unui creditor a cărui creanță face obiectul restructurării datoriilor comerciale, decizia poate fi anulată, printre alte situații, în cazul în care debitorul a furnizat informații incorecte, în cazul în care debitorul nu respectă planul de efectuare a plăților iar abaterea de la plan este semnificativă sau în cazul în care situația financiară a debitorului s-a îmbunătățit în mod semnificativ.

În cazul modificării deciziei de restructurare a datoriilor comerciale, durata planului de efectuare a plăților poate fi de maximum cinci ani.

15 Care sunt drepturile creditorilor după închiderea procedurii de insolvență?

FALIMENT

Astfel cum s-a explicat mai sus, falimentul nu exonerează persoanele fizice de răspunderea de a-și achita datoriile, în timp ce persoanele juridice se dizolvă în urma falimentului.

În cazul în care în urma falimentului devin disponibile resurse pentru repartizare, există o dispoziție în materie de repartizare *ex post*.

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

A se vedea informațiile de mai sus cu privire la efectele unui plan de reorganizare a activității acceptat care include stingerea datoriilor. În cazul în care planul de reorganizare a activității nu a fost acceptat și debitorul nu a convenit cu creditorii asupra unei tranzacții de stingere voluntară a datoriilor, creanțele rămân neachitate după finalizarea reorganizării activității.

Creditorii cu creanțe care decurg din contracte încheiate de debitor cu acordul administratorului responsabil cu reorganizarea activității în timpul reorganizării activității beneficiază de drept de preferință (privilegiu) generală. Dreptul de preferință (privilegiul) generală încetează să se aplice în cazul în care planul de reorganizare a activității este acceptat sau, în cazul în care planul de reorganizare a activității nu este acceptat, acest drept încetează să se aplice la trei luni de la anularea reorganizării activității, cu excepția cazului în care în această perioadă a fost formulată o cerere de deschidere a procedurii de faliment împotriva debitorului.

Creditorii cu creanțe incluse într-un plan de reorganizare a activității acceptat și care constituie noi finanțări în temeiul dispozițiilor Legii privind reorganizarea activității întreprinderilor au drept de preferință (privilegiu) în măsura prevăzută în plan și pentru perioada de timp precizată în plan.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

Restructurarea datoriilor reduce quantumul creanțelor care fac obiectul procedurii de restructurare a datoriilor. Debitorul este exonerat, de asemenea, de răspunderea de achita datorii necunoscute, cu excepția cazului în care aceste datorii nu pot fi acoperite prin restructurarea datoriilor. Restructurarea datoriilor nu aduce atingere drepturilor creditorului în raport cu un garant sau cu orice altă persoană care răspunde pentru datoria în cauză în plus față de debitor.

Un creditor poate, în anumite circumstanțe, să obțină o reexaminare a restructurării datoriilor după ce debitorul a respectat planul de efectuare a plăților, în cazul în care planul de efectuare a plăților expiră la mai puțin de cinci ani de la data deciziei de inițiere a procedurii.

Pentru informații suplimentare, a se vedea rubrica „Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență?”

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTRPREINDERILOR

Restructurarea datoriilor comerciale reduce quantumul creanțelor care fac obiectul procedurii de restructurare a datoriilor. Debitorul este exonerat, de asemenea, de răspunderea de achita datorii necunoscute, cu excepția cazului în care aceste datorii nu pot fi acoperite prin restructurarea datoriilor comerciale. Restructurarea datoriilor comerciale nu aduce atingere drepturilor creditorului în raport cu un garant sau cu orice altă persoană care răspunde pentru datoria în cauză în plus față de debitor.

Un creditor poate, în anumite circumstanțe, să obțină o reexaminare a restructurării datoriilor comerciale după ce debitorul a respectat planul de efectuare a plăților, în cazul în care planul de efectuare a plăților expiră la mai puțin de trei ani de la data deciziei de inițiere a procedurii.

Pentru informații suplimentare, a se vedea rubrica „Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență?”

16 Cine suportă costurile și cheltuielile legate de procedura de insolvență?

FALIMENT

Remunerația administratorului și alte costuri similare (costurile generate de faliment), precum și alte datorii angajate din masa bunurilor care face obiectul falimentului, trebuie plătite din patrimoniul debitorului înainte de repartizarea către creditorii din cadrul procedurii de faliment. La rândul lor, costurile generate de faliment au

întâietate față de alte creanțe asupra masei credale în sine.

În cazul în care procedura de faliment a fost inițiată la cererea unui creditor, altul decât statul, toate costurile generate de faliment care nu pot fi suportate din patrimoniul debitorului trebuie să fie plătite de creditor, cu respectarea anumitor limite. În alte cazuri, aceste costuri sunt plătite de stat.

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

Costurile procedurii derulate în fața instanței și remunerația administratorului responsabil cu reorganizarea activității și a oricărui reprezentant al unei autorități de supraveghere trebuie plătite de debitor.

Remunerația nu poate fi stabilită la un nivel mai mare decât remunerația considerată rezonabilă pentru atribuția în cauză, având în vedere volumul de muncă pe care îl presupune atribuția în cauză, de atenția și priceperea cu care a fost îndeplinită și de amploarea activității comerciale.

Dreptul la remunerație al administratorului responsabil cu reorganizarea activității trebuie să fie examinat de instanță la cererea autorității de supraveghere, a administratorului responsabil cu reorganizarea activității sau a debitorului. Până la finalizarea planului de restructurare, orice parte interesată a cărei creanță sau a cărui drept este inclusă (inclus) în plan poate, de asemenea, să solicite o astfel de examinare.

Remunerația face obiectul unui drept de preferință (privilegiu) generală în caz de faliment, în măsura în care suma în cauză este rezonabilă în circumstanțele date.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

În cursul procedurii de restructurare a datorilor, debitorul efectuează plăți, de regulă, către autoritatea competentă în materie de executare, care transferă apoi sumele în cauză către creditorii. Autoritatea competentă în materie de executare percepe o taxă anuală de la debitor pentru administrarea plăților acestuia.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTREPRINDERILOR

În cursul procedurii de restructurare a datorilor, debitorul efectuează plăți, de regulă, către autoritatea competentă în materie de executare, care transferă apoi sumele în cauză către creditorii. Autoritatea competentă în materie de executare percepe o taxă anuală de la debitor pentru administrarea plăților acestuia.

17 Care sunt normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale?

FALIMENT

Normele în materie de recuperare în masa credală (*återvinning till konkursbo*) sunt prevăzute în Legea privind falimentul. Punctul de plecare pentru calcularea termenelor prevăzute în normele în materie de recuperare este, de regulă, data cererii de deschidere a procedurii de faliment.

Un act juridic poate fi anulat dacă a favorizat în mod necuvenit un anumit creditor în detrimentul altora, în cazul în care creditorii au fost privați de bunuri ale debitorului, în cazul în care datoriile debitorului au crescut, în cazul în care debitorul se afla în stare de insolvență sau a intrat în stare de insolvență exclusiv ca urmare a procedurii sau ca urmare a procedurii combinate cu alți factori ori în cazul în care cealaltă parte cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască faptul că debitorul se afla în stare de insolvență și circumstanțele care au condus la caracterul inadecvat al actului juridic. Se consideră că membrii familiei debitorului au avut cunoștință de aspectele menționate în prima teză, cu excepția cazului în care există dovezi concludente care demonstrează că aceștia nici nu cunoșteau, nici nu puteau să cunoască aceste aspecte. În cazul în care actul a fost efectuat cu mai mult de cinci ani înainte de data de referință, acesta poate fi anulat numai dacă vizează un membru al familiei debitorului.

Plata unei datorii cu mai mult de trei luni înainte de data de referință, utilizând o altă metodă decât mijloacele uzuale de plată, în avans sau într-un quantum care a înrăutățit în mod semnificativ situația financiară a debitorului, poate fi anulată, cu excepția cazului în care poate fi considerată obișnuită în circumstanțele date. În

cazul în care plata a fost efectuată către unul dintre membrii familiei debitorului înainte de această dată, dar cu mai mult de doi ani înainte de data de referință, aceasta poate fi anulată, cu excepția cazului în care se demonstrează că debitorul nu se afla în stare de insolvență și nu a devenit insolvabil ca urmare a actului în cauză.

În ceea ce privește cadourile, folosirea în comun a locuințelor și salariile, se aplică norme speciale. Anumite plăți efectuate către stat, cum ar fi plățile cu titlu de impozit, nu fac obiectul normelor în materie de recuperare.

Administratorul poate solicita recuperarea prin introducerea unei acțiuni în fața instanțelor de drept comun sau prin contestarea datoriilor dovedite în cursul procedurii de faliment. În cazul în care administratorul alege să nu solicite recuperarea și nu se poate ajunge la o soluționare amiabilă, creditorul poate solicita recuperarea prin introducerea unei acțiuni în acest sens în fața instanței de drept comun.

În eventualitatea recuperării, bunurile pe care debitorul le-a înstrăinat sunt recuperate în masa credală.

REORGANIZAREA ACTIVITĂȚII

După pronunțarea unei decizii de reorganizare a activității, dacă planul de reorganizare care include stingerea datoriilor este acceptat, se aplică dispozițiile în materie de recuperare din Legea privind falimentul (a se vedea secțiunea referitoare la faliment).

Dacă acțiunea în recuperare vizează un privilegiu sau o plată obținută prin instituirea unui sechestru, instanța poate decide suspendarea acțiunii în cadrul procedurii de executare silită, până la noi dispoziții.

Acțiunea în recuperare este introdusă de administratorul responsabil cu reorganizarea activității sau de o parte interesată. Acțiunea trebuie introdusă în ședința pentru prezentarea planului și nu poate face obiectul unei decizii definitive decât după acceptarea planului de restructurare. Partea interesată care dorește să introducă o acțiune trebuie să informeze administratorul responsabil cu reorganizarea activității. În cazul în care partea interesată nu procedează în acest mod, acțiunea este inadmisibilă.

Acțiunea în recuperare trebuie respinsă în cazul în care reorganizarea activității se încheie fără acceptarea unui plan de reorganizare și dacă debitorul nu este declarat în stare de faliment în urma unei cereri formulate în termen de trei săptămâni de la încheierea reorganizării activității.

După rambursarea costurilor suportate de reclamant pentru introducerea acțiunii, încasările obținute în urma acțiunii în recuperare trebuie repartizate în conformitate cu motivele aferente stingerea datoriilor, cu excepția cazului în care planul de reorganizare conține dispoziții contrare. Pârâțul care, ca urmare a acțiunii reclamantului, poate avea o creanță asupra debitorului, poate participa la ședința pentru prezentarea planului în baza creanței respective și are dreptul de a deduce suma care îi este datorată în momentul repartizării, din suma pe care pârâțul însuși ar fi plătit-o.

Instanța poate dispune un regim de administrare extraordinară a sumei care urmează a fi atribuită părților în cauză în temeiul primului paragraf, în cazul în care una dintre acestea sau debitorul solicită acest lucru în cadrul procedurii de recuperare. Bunurile care fac obiectul unui astfel de regim de administrare extraordinară pot fi puse sub sechestru numai dacă planul de reorganizare a activității a fost anulat.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR

Nu există dispoziții speciale în materie de recuperare.

RESTRUCTURAREA DATORIILOR COMERCIALE ÎN TEMEIUL LEGII PRIVIND RESTRUCTURAREA DATORIILOR ÎNTREPRINDERILOR

Nu există dispoziții speciale în materie de recuperare.

■ Ultima actualizare: 22/05/2026

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere

sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.